

Dan lopen ze hard

Grommerig stapt Jan Peter zijn werkkamer binnen. Weer niet gelukt. Hij denkt na. Probeert na te denken. Op de achtergrond begon een stofzuiger te loeien ¹. Hij moet aan de scène denken in de Disney film die hij laatst zag. Waar de koeien als je ze laat schrikken, hulpeloos op hun rug gaan liggen. Met een luid **MEUH!**

(Maar dan zonder schrikken)

Dan naar huis. Omdat zijn chauffeur nogal van de Sky Radio is, haalt hij zijn digi-speler van een bekend merk tevoorschijn. De comfortabele auto zoekt rustig over 's lands wegen maar de milde stemming wil niet komen. Dat Psycore I will never be what you want me to be zingt helpt ook niet.

(Hun toon is ook vrij onzakelijk)

Onderwijl bladert hij dan maar even door b-prioriteit post. Korenslag. De stemming daalt alweer een paar graden want het leuke meisje van het koor wil nog niet verder gaan dan hoogstens voor schooljongens-met-teveel-testosteron als dubbelzinnig te interpreteren opmerkingen. Die Fransman versiert een model. Clinton: da's wel duidelijk. Maar in zijn kringen en wat denkt die wijnstok wel .. 26 maart Veldloop .. veld slag .. da's vandaag honderden gemeente-ambtenaren bij elkaar .. in de gemeente Katwijk .. in een keer, rambamflats en in één keer een **betere wereld**

.. snerp-snerp

Ik ben aan het werk. Dat is je antwoord?
Lekker antwoord.

Welwel. Kijk es hier. Hij probeert te bedaren, die redelijkheid, die verantwoordelijkheid waarover hij zelf het altijd heeft. Het mislukt. Nu trekken de gebeurtenissen van de afgelopen maanden aan hem voorbij. Als een slechte film-noir: veel onduidelijk gerouteerde gesprekken die tot niets leiden; te weinig slaap en slecht gefilmede, afgeraffeld gemonteerde, contextloze sex (cameraman, editor en script: een Nederlandse film wellicht?). Jan Peter kent genoeg mannen met een ondernemersleven om te weten dat er meer en beter mogelijk is op dat gebied. En gebruiken het als lokmiddel om te zeggen "loop over".

Ook op dat gebied, verbetert hij zichzelf want wat gaat het moeizaam. Jaap van der Scheur puur uit sleur het zat weer muurvast.

¹ Gelet op het audio-aspect van de eropvolgende zin, moet het een Sebo 470 geweest zijn. Leg hem op zijn rug en de herinneringen aan Cars komen spontaan. Omdat wij natuurlijk niet weten van wie JP stiekem droomt en als ik het wel wist dan verkeerde ik in kringen-rondom en dan mocht ik het niet zeggen.. niet zomaar een leuke zangeres. Delain heet ze.

(soms vallen de Wim Kan citaten bij bosjes)

Toch een soort status. Waar doe je het voor? Bekendheid? Als een patenteikel als zo'n Wilders dag na dag in de media staat. Bladen, hij wijdde er eens een onderzoekje aan. De marketeer van het tijdschrift heeft op cruciale zaken als waar in het schap, met welke concurrenten en hoe het opvallend te maken, geen invloed. En de belangrijkste taak van marketing is dat het de anderen wakker houdt. Al kan een redacteur ook best die ingezonden brief of dat gebrek aan inhoud vaststellen.. dreigen met de markt helpt nu eenmaal. Enfin, la journaille is geen schim van wat het ooit was. Wel vinden ze zichzelf reuze brutaal en zeer belezen. Daarom, it says it all..

En daarbij, de moordlustige scènes in bijbel of liedboek dringen nog altijd niet door in de media. Want hij verdenkt Wilders ervan, dat hij dat eens hardop gezegd wil horen. Het betekent ook dat geen van de moslims op hun beurt zo'n toch in elke boekhandel aan te schaffen boekje ooit inkijkt. En hij weet hoe arbeiderscultuur werkt: het kan dus nog erg lang duren voor de allochtonen het groentewinkelstadium ontstijgen en ook daar is er nog nauwelijks eentje die in Aardappelwereld schrijft of een echte customer-intimacy strategie heeft. Al is de autochtoon op andere gebieden net zo ver. Een lobbyist wijst hem op het gepor in de onderwijssector. Zeurt de overheid ze niet meer aan hun kop, moeten er overal PC's ingepropt worden. Snugger trouwens, nog nooit was de marge op die dingen zo slecht als nu.. rare lui. Maar dat het hem inmiddels bereikt is geen goed teken, er heeft er weer iemand het lobbyen ontdekt, moet dat?

Op een reclamebord leest hij over brandend verlangen en hij denkt weer aan de Dubbelzinnige die hij heeft wonen in zijn hart. Die hij wil kennen. Nou nog die nieuwe start. Hij zou wel eens iets met haar willen ondernemen, maar tot nu toe had hij haar alleen voor een concert uitgenodigd. Meisjesachtig had ze het aanbod afgeslagen; zoals je doet met aanbiedingen die aan iedereen worden gedaan. Vermoeid fronste zijn voorhoofd zich. Soms voelde het alsof zijn wenkbrauwen log waren, een soort spierpijn. Tegelijk gekomen met het doffe gevoel achter zijn voorhoofd. Dof was niet het woord.

"Hoe gaat het met de patiënt," zegt een stem. Hoe zou u uw pijn beschrijven?

Flickering quivering pulsing throbbing **beating pounding** jumping flashing shooting pricking boring drilling stabbing lancinating sharp cutting lacerating pinching pressing gnawing cramping crushing tugging **pulling wrenching hot burning** scalding searing tingling itchy smarting stinging dull **sore hurting aching heavy tender taut rasping** splitting

Ben ik? De stem wordt dwingender, alsof hij uit de hemelen neerdaalt. Alsof er iets opengereten wordt – hij weet niet meer zeker of hij Tyler Durden is of de jongen

Advertising has us chasing cars and clothes, working jobs we hate so we can buy shit we don't need. We're the middle children of history, man. No purpose or place. We have no Great War. No Great Depression. Our Great War's a spiritual war... our Great Depression is our lives. We've all been raised on television to believe that one day we'd all be millionaires, and movie gods, and rock stars. But we won't. And we're slowly learning that fact. And we're very, very pissed off.

GebeurthierHetispaniekMaarAnders. Opvlieger. Maag van streek. Kortademing. Zweterig. Ik zit in een val. Opgesloten. Wilhierweg, wat is dit voor een auto, waarom de achterbank waarom kan ik er niet uit als me dat goeddunkt waarom is iedereen waaris waaromis ik wil niet gaut mijn huis gaut mijn huis

GA UIT MIJN HUIS

.. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je. .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je ..
dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus
dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan
loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt
een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een
ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan
loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je ..
an loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard
e .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambtenaar hard voor je .. dus dan loopt een ambt
voor je

Dus zo is het als je gek wordt. Net als doodgaan: je moet het een keer meemaken. Gek dat je zoiets denkt, want dat is toch niet zo gek. Gek. Plingeploing wiebenik? hahaaaaWant wat doet de meneer.. ik ga wel in een hoekje van deze achterbank. Als ik het vreemd of eng vond in de auto, dan zorgde ik dat ik zo laag zat dat ik niet meer door het raampje kon kijken. En drukte ik mijn rugje tegen de leuning. De meneer heeft de man achter het stuur nu gezegd te stoppen. En dat deed ie meteen. De meneer liep snel om en trok het portier open. Toen hij zei dat hij wilde rijden stribbelde hij helemaal niet tegen. Toen de wagen wegspurtte, toen; nou dat verwachtte hij denk ik niet. Hij viel op zijn rug. En riep iets. Ik ga denk ik maar niets vragen aan de meneer, ik laat hem maar even met rust. En we rijden nu wel erg hard. Het is ook een heel snelle auto. We rijden nou zeker wel 160. Ik vind het niet zo fijn. Wat zegt de meneer dan telkens?

A44. N206. Eraf. Katwijk. Laan van Nieuw Zuid. Sportpark, Nieuw Zuid. Veldslag. A44. N206. Katwijk. Laan